

faaet Bladet leveret, hvor jeg har set denne Meddelelse. Jeg holder mig til den ærede Ministers Udtalelse, og man opfatter den saaledes, at han ikke har forbudt Noget eller truet (Afbrudelse fra Marineministeren) i Anledning af det, han talte om, altsaa med Hensyn til Udgivelsen af denne Bog. Jeg vil ikke paasta, at han har forbudt den. (Afbrudelse). Selvfølgelig vil jeg indrømme, at den ærede Minister maasse har forbudt Meget, som han ikke burde have forbudt, og tilladt Meget, som han ikke burde have tilladt, men i det foreliggende Tilfælde har han altsaa ikke forbudt og ikke truet. Her er der altsaa en Erkjendelse fra den ærede Ministers Side, en Udtalelse af ham, saaledes opfatter jeg det, om, at han ikke har Noget imod, at denne Bog udkommer. (Marineministeren: Hvilken Bog?) Denne Bog, den meget omtalte Bog, som vi jo ikke have og heller ikke have set, men som vel sagtens alligevel eksisterer: Den ærede Minister vil vel ikke bestride, at der er en saadan Bog, i alt Fald i Manuskript. (Afbrudelse af Marineministeren). Ja nu blive vi igjen juridiske, den ærede Minister har ikke erkjendt, at der var en saadan Bog, men han vil ikke bestride, at den er der, medmindre den ærede Minister maasse har brændt den. Jeg antager nu, at en saadan Bog findes, og at der i den ærede Ministers Udtalelser ligger en Tilkendegivelse af, at der fra Marineministeriets Side ikke er Noget til Hinder for, at den udgives. Jeg lægger stor Vægt derpaa, thi det har Betydning som supplerende Aktstykke til Tillægsbevillingslovens Behandling. Det er klart af, hvad den ærede Minister antydede, at der er en Uoverensstemmelse i Marinen, som er kommen frem under hans Bestyrelse, der er ikke nogen ublandet Tillid eller Begejstring i Marinen for de Planer, hvorigjennem Krigsministeren vil forsvare Landet; der er ikke saa stor Kjærlighed til Kjøbenhavns Befæstning, som Krigsministeren stadig har fremset som Maalet for sine Bestræbelser. Der er altsaa en divergerende militær Opfattelse, som det ikke vil have saa lidt Interesse at faae Noget at vide om. (Afbrudelse). Derigjennem ville vi saa faa at vide, at Marinens Officerer forlange en utrolig Mængde Penges til Slibe. Ja, det har jeg nu aldrig tvivlet om, men dersom jeg vilde sætte mig ind i militære Skrifter for at faae at vide, hvor Meget vi skulle bevilge, vilde jeg være meget naiv, det kunde ikke falde mig ind. Jeg er vis paa, at enhver Stat forlanger noget Urimeligt for sit eget Vedkommende, det er ikke det, jeg ønsker at faae

at vide, jeg skal nok faae at vide i Finantsudvalget, hvor Meget der rimeligt og passende kan bevilges, og hvis jeg vilde have noget Maad herom, vilde jeg meget hellere raadsføre mig med den ærede Conceilspresident og Finantsminister, end med Marinens Officerer. Men der er en anden Ting, man kan lære af disse Skrifter, nemlig hvad de vente at kunne udrette med de Ting, der bevilges. Paa dette Omraade tillægger jeg ganske vist ikke Sagkundskaben nogen absolut Usejlbare Autoriteter som dem, der efterhaanden komme frem paa dette Omraade — men den har alligevel megen Betydning. Lad os saaledes forestille os, at Marinen mente, at hele den Forsvarsplan, som f. Ex. Krigsministeren bygger op, var gal, — jeg veed det ikke, det kunde jo tænkes, at Marinen havde en anden Opfattelse af, hvorledes Landet skulde forsvares — saa vilde det for os, der her skulle tage Bestemmelse om, hvad Pengene skulle bruges til, være i høj Grad interessant. Jeg tror derfor, det vilde være rigtigt, om den ærede Minister gjorde det muligt, at denne Bog kom ud, ikke fordi jeg paa nogen Maade vil forpligte mig til, at bevilge noget af de Forlangender, der indeholdes i denne Bog, paa ingen mulig Maade, det vilde jeg ikke, da der ogsaa er andre Ting, der skulle tages i Betragtning, men fordi det vilde gjøre det muligt engang at faae en virkelig sagtyndig Diskussion frem og faae spredt den virkelig begrundede Mistanke, der for Tiden er imod Krigsbestyrelsen for, at den holder de Meninger nede, der for Tiden divergere stærkest. Og jeg tror nu, at Krigsministeren er stærkere end Marineministeren, det siger ogsaa den ærede Marineminister selv, ligesom der ogsaa er mange andre Ting, der tyde derpaa. Derfor er dette ikke et Angreb, jeg retter mod den ærede Marineminister, jeg søger tværtimod at hjælpe den ærede Marineminister ud af det Tryk, som han er under fra Krigsministerens Side. Jeg tør vel altsaa nok sige, at den ærede Minister har erkjendt, at han ikke har Noget imod, at denne Bog kommer frem. . . . (Marineministeren: Jeg har ikke erkjendt Andet end, hvad jeg sagde!). Maa jeg da ikke spørge den ærede Minister, om han ikke vil udtale noget Bestemt i saa Henseende. . . . (Afbrudelse af Marineministeren.) Maa, den ærede Minister tør det ikke? (Marineministeren: Jeg vil det ikke!). Maa, den ærede Minister vil det ikke, men naar den ærede Minister ikke vil det, kan jeg ikke nægte, at man faar det Indtryk, at den ærede Minister i Virkeligheden hindrer Bogens Frem-